

ה"ת 32202/07/16 - רשות ההגבלים העסקיים נגד י. הלל ושות' בע"מ, פנחס עקיבא גינזבורג, אקדמי טרוול בע"מ, שמעון רגב, טיולי הגשר לעולם, נחמן קידר

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 32202-07-16 רשות ההגבלים העסקיים נ' י הלל ושות בעמ
ואח'
ה"ת 32174-07-16 רשות ההגבלים העסקיים נ' י אקדמי טרוול
ושמעון רגב
ה"ת 32221-07-16 רשות ההגבלים העסקיים נ' טיולי הגשר לעולם
ונחמן קידר

לפני כבוד השופט עמית מיכלס
המבקשת רשות ההגבלים העסקיים

נגד
המשיבים

1. י. הלל ושות' בע"מ
2. פנחס עקיבא גינזבורג 3. אקדמי טרוול בע"מ 4. שמעון רגב
5. טיולי הגשר לעולם
6. נחמן קידר

נוכחים:

נציגי המבקשת עו"ד בן עמי כהן, ועו"ד הילה כהן

ב"כ משיבים 1 ו- 2 עו"ד אורן אדרת

ב"כ משיבים 3 ו- 4 עו"ד רותי ליטבק ועו"ד אלימלך קורצוויל

ב"כ משיבים 5 ו- 6 עו"ד גיל דחוח ועו"ד גלית רוטנברג ועו"ד עדי קידר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

בקשה שלישית להארכת תוקף החזקת התפוסים והנכסים.

אנצל החלטה זו על מנת לתקן טעות שנפלה בהחלטתי האחרונה, בה נקבע שמדובר בבקשה שלישית, למרות שהיתה זו הבקשה השניה להארכת תוקף החזקת התפוסים והנכסים.

בהחלטתי האחרונה, במסגרת פרשיה זו, שניתנה ביום 23.2.17, סקרתי באריכות את רשימת התפוסים והנכסים שנתפסו במסגרת החקירה המתנהלת, נתתי דעתי לטיב העבירות והמעשים המיוחסים לחשודים, תוך התייחסות לאותם מסמכים מתוך תיק החקירה המבססים חשד סביר נגד כל אחד מהחשודים בנפרד. בשתי ההחלטות האחרונות, האחת מיום 15.12.16 והשניה מיום 23.2.17, אף קיימתי דיון בשאלה כיצד יקבע שווי העבירה, כאשר בסופו של יום קבעתי שלא ניתן יהיה, במעמד קבלת ההחלטה הסופית, להתעלם מההוצאות הרבות שהיו למשיבים במסגרת פעילות עסקית שבעיקרה היא פעילות כשרה, על אף שבדרך בוצעו עבירות שונות על פי החשד, כמפורט באותן החלטות.

באיזון הכולל, מצאתי להורות בסופו של יום על שחרור חלק מהכסף והנכסים התפוסים למשיבים 1 - 3, 5 ו - 6, זאת לאחר שמצאתי, באיזון הכולל, שנכון יהיה להותיר בידי המבקשת את עיקר הרכוש שנתפס. החלטתי זו התבססה, בין השאר, על פרק הזמן שחלף מיום התפיסה ומיום ביצוע העבירות, קצב התקדמות החקירה, הערכתי אשר לפרק הזמן שיידרש לצורך השלמת החקירה ועיבוד חומר הראיות הן על ידי גורמי החקירה והן על ידי הפרקליטות, בשים לב לעובדה שמדובר בחומר חקירה בהיקף נכבד ביותר, לעובדה שסכומי כסף ונכסים הוחזרו למשיבים בעבר, לעוצמת החשד הקיים נגדם וכן לשיקולים נוספים אותם פירטתי בסעיף 22.

על החלטתי זו הוגשו שני עררים על ידי משיבים 1 - 4 לבית המשפט המחוזי (ע"ח 52185-03-17), אשר נדחו על ידי בית המשפט המחוזי ביום 11.6.17. במסגרת החלטתו ציין בית המשפט המחוזי כי על פי התרשמותו התפיסה אינה מהווה פגיעה בלתי מידתית בזכויות העוררים וכן שהאיזון שנערך הוא איזון הולם.

אשר לקביעתי באשר לאופן חישוב היקף העבירה, התייחס בית המשפט המחוזי לעניין זה בסעיף 9, כאשר סיכם זאת בסוף הפסקה במילים הבאות: "שוכנעתי כי מנסיבותי הייחודיות של העניין, לאור השלב בו מצויה החקירה ולעת הזו, אין מקום לקביעה מרחיקת לכת לפיה על שווי התפוסים לעמוד ביחס שווה לשווי הרווחים שעליהם הצהירו העוררים..." ובהמשך: "טרם בשלה העת לקבל הכרעה המצמצמת את שווי התפוסים לשווי הרווחים הנטען בלבד, לא ברור מהו שווי הרווחים המוכח ואין לשלול אפשרות שאינה זרה לחומר הראיות כפי שהצטבר עד כה, שבסופו של יום יחולטו סכומים העולים על שווי הרווחים הנטען".

בבקשתה הנוכחית הבהירה המבקשת שהחקירה בתיק זה הסתיימה ואף נשלחו למשיבים כתבי

חשדות לפני ימים ספורים ובהם פירוט של המעשים המיוחסים להם. בעניין זה הדגישה שלטעמה נקודת האיזון השתנתה בעקבות הגשת כתבי החשדות ולאחר שהמבקשת הצהירה שבכוונתה להגיש כתבי אישום נגד המשיבים.

אשר להיקף העבירות, הפנתה המבקשת לסעיפים 25 - 27 לכתבי החשדות והבהירה שבכל הנוגע למשלחות

המפורטות בסעיף 26 הרי שאלו כוללות גם התייחסות למשלחות הממלכתיות, והפנתה לצורך כך לסעיף 13 לכתב החשדות לפיו מכרז 2010 כולל הן את המשלחות מטעם משרד החינוך (המשלחות הממלכתיות) והן את המשלחות הבית ספריות (המשלחות העצמאיות).

במהלך הדיון שנערך לפני היום, חזרו באי כוח המשיבים על טענות שעלו בעבר וביקשו לחדד את טענותיהם בשים לב לעובדה שהחקירה למעשה הסתיימה.

ב"כ משיבים 1 ו- 2, כמו גם יתר המשיבים, ביקשו להאחז בהחלטת הראשונה מחודש דצמבר, לפיה יש לחשב את שווי העבירות על פי הרווחים ולא על פי סך ההכנסות והעיר שעל פי כתב החשדות שהוצג אין עבירות המרמה מתייחסות למשלחות הממלכתיות. לאור זאת, ביקש לצמצם את שווי התפיסה בסכום של עולה על 8.2 מיליון ₪.

ב"כ משיבים 3 ו- 4 טענה שעדיין ישנו פער לגבי שווי התפוסים, בשים לב לפער הקיים בהערכת שווי בית המגורים, פער של למעלה מ- 2 מיליון שקלים. נוסף על כך אין מחלוקת שנתפס רכבו של משיב 4, רכב מסוג מרצדס ששווי כ- 600 אלף ₪. במהלך הדיון הובהר שמדובר בתפיסה ברישום בלבד ולא הופקד סכום כסף כלשהו תמורת שחרורו.

ב"כ משיבים 5 ו- 6 טען שהמדינה לא עררה על החלטת מחודש דצמבר, בכל הנוגע לאופן חישוב הרווחים ועל כן קביעה זו נותרה בעינה ויש לפעול על פיה. עוד טען טענות שונות בכל הנוגע להעדר איזכור של המשלחות הממלכתיות בכתב החשדות. (בעניין זה אציין כבר עתה שלעניין זה ניתן הסבר על ידי המבקשת ודומה שמדובר, לכל היותר, בניסוח לא ברור של כתב החשדות.)

עוד טען שגם בהתייחס לרווחים שהיקף הנכסים התפוסים הוא פי שניים מהיקף העבירה, ככל שהדבר נוגע לרווחים.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים, מצאתי להיעתר לבקשה, זאת מהנימוקים הבאים:

האחד, לטעמי המבקשת "פרעה את השטר" ועמדה בהתחייבותה לסיים את החקירה ולעבד את החומר הראיות בתוך פרק הזמן שניתן לה מאז הארכה האחרונה. לציון שבפרק זמן זה אף גובש כתב החשדות והועבר לידי המשיבים. לטעמי המעבר ל"שלב הבא" הינו נימוק חשוב המלמד לא רק על התקדמות החקירה ובחינת החומר, אלא גם על הרצינות בה רואה המבקשת את הטיפול בתיק, בשים לב לפגיעה היחסית הנגרמת למשיבים כתוצאה מהמשך החזקת התפוסים בשלב בו טרם הוגש כתב אישום נגדם.

בהקשר זה אף נטען במהלך הדיון שליבת חומר החקירה תועבר כבר במהלך השבוע הקרוב לידי המשיבים.

השני, אני סבור שמרבית הנימוקים וטענות באי כוח המשיבים, בין אם מדובר בטענות עובדתיות ובין אם מדובר בטענות משפטיות, שהינן טענות כבדות משקל, מקומן להישמע תחילה לפני הפרקליטות במסגרת הליך השימוע. הקונסטרוקציה המשפטית אותה בנתה הפרקליטות מגולמת בכתב החשדות שהוגש. מובן הדבר, כפי ששמעתי גם במהלך הדיון, שיש על המסקנות המשפטיות השגות במספר תחומים והיבטים.

הטענות שנטענו היום במהלך הדיון אינן מבוססות על חומר הראיות הקיים בתיק החקירה, שכן באי כוח המשיבים טרם נחשפו אליו. רק לשם הדוגמא ניתן להפנות לדיון שנערך בנוגע למשלחות העצמאיות מול המשלחות הממלכתיות שלא התבססו על חומר הקיים בתיק, כמו למשל הודעתה של גב' מלקמן, מסמך שסומן במסגרת החלטתי הקודמת ולא הוצג לעיוני במהלך הדיון היום, למעט קטע ממנו שנמצא בסעיף 14 לנספח הסודי במ/1 מיום 25.1.17. מסמך זה מבסס, על פי החשד, את התשתית לקיומה של עבירת המרמה ומשקף את עמדת משרד החינוך בנוגע להתקשרות עם המשיבים.

השלישי, החלטותיי בנוגע לאופן בו יש לחשב את היקף העבירה הביאוני לכלל מסקנה לשחרר בסופו של יום חלק מהנכסים התפוסים וכך אכן נקבע בסופו של יום בהחלטתי מחודש פברואר.

כאמור, עניין חישוב העבירה עלה גם במסגרת הערר שהגישו המשיבים ובית המשפט המחוזי, לאחר שנתן דעתו לטענות שונות שהועלו בעניין זה, מצא להותיר את החלטתי על כנה, כאשר הוא מביא במכלול שיקוליו גם את הערותי ומסקנותי בנושא זה.

הרביעי, אני סבור שהנימוקים אותם פרטתי בהרחבה בהחלטתי מחודש פברואר שרירים וקיימים ונקודת האיזון לא השתנתה. מצד אחד לא ניתן להתעלם מהעובדה שמאז החלטתי האחרונה חלפה חצי שנה נוספת, עובדה הנזקפת לזכות המשיבים. מנגד, החקירה בתיק זה הסתיימה והוגשו כתבי החשדות, עובדות שיש בהן כדי לתמוך בבקשת המבקשת, כפי שציינתי לעיל.

כזכור, מדובר בתיק רחב היקף כאשר המעשים המיוחסים, על פי החשד, לחשודים, הינם מעשים חמורים.

יש לקוות שפרק הזמן הנדחה ינוצל כראוי על ידי כל הצדדים שיעשו כל מאמץ על מנת לקדם את הליך השימוע, לאחר קבלת חומר החקירה ולימודו לקראת ההליך.

אשר לבית המגורים של משיב 4, במהלך הדיון למדתי שקיים עדיין פער של כ- 3 מליון שקלים אשר להערכת שווי ביתו הפרטי של משיב 4. אני סבור שיש ליישב מחלוקת זו בהערכת שווי מסודרת של שמאי. עם זאת, אציין במאמר מוסגר שמאחר שמדובר בהערכת שווי של בית המגורים של המשיב, הרי שממילא ספק רב אם יחולט בסוף ההליך. מבלי לקבוע כל מסמרות, מצופה מהמבקשת שתשקול עמדתה ביחס לנכס זה. מכל מקום, גם ההפרש הנטען אינו מעלה ואינו מוריד, לאור היקף העבירה הנטען.

אשר לרכב המרצדס, מדובר ברכב שנתפס ברישום בלבד ולא הופקד סכום כסף תמורת שחרורו. במובן זה הפגיעה במשיב 4 הינה פגיעה פחותה. ככל שיתעורר צורך למכור את הרכב יבואו הצדדים בדברים אשר לאופן שהדבר ייערך.

אשר על כן, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים לתקופה נוספת של 180 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ז, 11/07/2017 במעמד הנוכחים.

עמית מיכלס , שופט

הוקלד על ידי יפעת שלומוב